

OPINIÓ

BROGIT

Víctor Feliu i Ferrer

ACTIVISTA SOCIAL

PRIMÀRIES PER REFLEXIONAR

Per descomptat que estic a favor de les primàries, i també de les llistes electorals obertes. Com també sóc partidari d'una nova llei de partits polítics que garanteixi la democràcia interna i que millori la seva transparència, sobretot amb referència al seu finançament. I posats a demanar, també reivindico una reforma de la llei electoral que posi fi als avantatges dels partits considerats grans i que no castigui els partits etiquetats com a petits. Així doncs, benvinguts i alabats siguin tots els mecanismes per aconseguir millorar aquesta feble democràcia. Ja comença a ser hora de liquidar l'anacronisme polític i la «bunquerització» dels aparells dels partits. Ara s'acaben d'efectuar les primàries del PSC per escollir el cap de llista per a les properes

eleccions a l'alcaldia de Barcelona, i el seu resultat final precisament no és per tirar coets. A la primera volta, van participar-hi 7.463 persones, entre les quals 5.204 que no tenien cap vinculació amb el PSC, una xifra que representa el 70 % dels ciutadans/es que van votar. Mentre que dels 10.000 militants i simpatitzants que té la federació barcelonina del PSC van votar 1.462 militants i 797 simpatitzants.

A la segona volta, el resultat ha estat gairebé el mateix, tot i que hi han participat 1.939 persones menys. Han acudit a les urnes 5.524 persones, entre les quals 3.666 alienes al partit, una xifra

«Si es pretén obrir la porta política perquè entri una nova alenada de frescor, cal evitar les anomenades praxis incorrectes»

que representa el 66% dels ciutadans/es que han votat. I en aquesta ocasió han emès el seu vot 1.217 militants i 641 simpatitzants del partit. És a dir, en ambdues votacions hi han participat moltes més persones foranes al partit que la pròpia militància.

I amb la novetat del procés d'unes primàries obertes a la ciutadania, ha arribat la polèmica per possibles irregularitats. Si bé cal aplaudir aquesta obertura del partit a la participació de les persones residents a Barcelona, tant nadius com immigrants, també cal exigir més rigor. Les imatges d'alguns ciutadans/es immigrants manifestant el seu total desconeixement del que estaven fent són un xic preocupants.

Com també és preocupant que la presidenta de l'autoritat electoral de les primàries acabi reconeixent que s'havien detectat

«praxis incorrectes» i alhora es desestimi la impugnació presentada per un dels candidats respecte als resultats de les taules electorals sota sospita. En aquest sentit, cal ser molt més curiosos, ja que si es pretén obrir la porta política perquè entri una nova alenada de frescor, cal evitar les anomenades «praxis incorrectes», altrament les bones intencions poden acabar tenint efectes negatius.

De tot plegat se'n poden fer moltes lectures i se'n poden treure moltes conclusions. I ja s'estan fent, però com passa freqüentment, la valoració per part de les diferents «famílies» existents dins del PSC és diversa i contra-

«Cal que analitzin degudament el creixent interès dels ciutadans quan se'ls obren les portes participatives»

dictòria. Cadascú analitza el procés segons li ha anat la «fira electoral».

Entre les diverses qüestions que han de portar a reflexionar la direcció socialista, una és la referent a la baixa participació de la pròpia militància i a l'apatia mostrada durant la precampa-nya.

I la classe política en general també cal que analitzi degudament el creixent interès dels ciutadans/es quan se'ls obren les portes participatives.

Oferir vies de participació real –no fictícia– i apostar per una regeneració política continuen sent assignatures pendents de la inacabada –i imperfecta– transició democràtica. És clar que a alguns polítics ja els és rendible sembrar apatia, així eviten la fiscalització de la seva gestió i els permet perpetuar-se en els seus càrrecs.

VINYOLI

A ESTONES

Carles Duarte i Montserrat

POETA

Després de l'empremta fecunda que va deixar el centenari de Salvador Espriu, que el va acostar a lectors nous, que va refermar el vincle que ja tenia amb lectors anteriors i que ha desencadenat un seguit esplèndid d'intervencions musicals, teatrals, plàstiques a l'entorn de l'obra espriana, s'ha iniciat l'Any Vinyoli, que commemora un dels poetes més unànimement reconeguts de la literatura catalana. S'ha constituït fa poc una comissió institucional, amb la Institució de les Lletres Catalanes, els ajuntaments de Barcelona,

Santa Coloma de Farners i Begur, el CoNCA, l'Institut Ramon Llull, la Càtedra Joan Vinyoli de la Universitat de Girona, encapçalada per Margarida Casacuberta, la família de Vinyoli... i s'ha nomenat comissari de la commemoració el poeta i crític literari Jordi Llavina. Aquest darrer cap de setmana s'ha celebrat en record de Vinyoli el Festival Domini Màgic a Santa Coloma de Farners. Vinyoli va tenir una vida condicionada per la mort prematura del seu pare quan ell encara era un infant, que, per les dificultats econòmiques que van patir a casa seva, va comportar haver de desistir de seguir estudis universitaris. Així i tot, Vinyoli va participar de jove activament, al costat de Carles Riba, Salvador Espriu, Bartomeu Rosselló-Pòrcel, Martí de Riquer..., en la brillant vida literària

«L'esclat del conflicte i el seu tràgic desenllaç el van deixar en una mena d'exili interior per a un escriptor català on el català era perseguit i marginat»

dels anys previs a la guerra civil. L'esclat del conflicte i el seu tràgic desenllaç van deixar Joan Vinyoli en una mena d'exili interior per a un escriptor en català en un context on el català era sistemàticament perseguit i marginat. Professionalment dedicat al sector editorial, Vinyoli va anar teixint una obra poètica impressionant, de primera magnitud, que avança des del simbolisme cap a l'essencialitat, que es fonamenta en un vitalisme sensual i apassionat i en la tensió entre la vida i la mort. Mariona Sagarra n'interpreta magistralment el poema *Cap a les deus*, del seu llibre *Les hores retrobades* (1951), on Vinyoli enuncia d'una manera colpidora la seva aproximació al sentit de l'existència. Recordem-ne la primera estrofa: «Sigues del tot fidel/ a les petites coses;/ no t'és donat volar/sobre el callat abisme./ Pel fràgil pont suspès/del cant humil assaja/ l'incert, boirós camí/d'aquesta a l'altra vora.» Traductor de Rilke, Goethe o Hölderlin, el seu univers poètic es nodreix del romanticisme alemany i avança cap a al soliloqui

existencial i una concentració expressiva. Vinyoli ens diu «Tot és ara i res» i ens recorda l'indispensable exercici de reconstrucció que ens cal per no defallir, per no renunciar, per no abandonar. Ho expressa d'una manera commoguda dins *Encara les paraules* (1973) al seu poema Runa: «Mira: jo sóc una paret. Els pares van alçar-la/maó sobre maó fins a la mida/que veus, una paret de casa humil./Fixa't com es clivella,/com va esfondrant-se a poc a poc amb sord,/feixuc estrèpit./Però ja a terra tot,/amb mans obreres de paraula,/nit rere nit,/ pacientment plego la runa/i novament edifico.» Per viure necessitem la bellesa i la ferida de l'art i la veu commoguda del poeta que ens fa sentir íntimament compresos, profundament acompanyats, com ho fa Joan Vinyoli.

«Vinyoli va anar teixint una obra poètica impressionant, que es fonamenta en un vitalisme sensual i en la tensió entre la vida i la mort»

L'EXCLUSIVA BITLLETERA

ANTONIO MIRÓ

Aconseguixi amb **Regió7** una magnífica bitlletera de color negre amb pell de primera qualitat a un preu exclusiu

LA FUSIÓ PERFECTA ENTRE MODA I FUNCIONALITAT, DEL PRESTIGIOS DISSENYADOR CATALÀ

ANTONIO MIRÓ

Per només **16,90€**

Per només **22,90€**

Mides: 10x12cm

Elegància i Disseny

Mides: 19x10cm

H Home

- DE PELL BOVINA AUTÈNTICA.
- GRAVADA AMB EL LOGO.
- PRESENTADA EN UNA CAPSA DE REGAL.
- LA BITLLETERA VA EN UNA BOSSA DE TELA AMB EL LOGO SERIGRAFIAT
- TARGETER, BITLLETER

D Dona

- DE PELL BOVINA AUTÈNTICA.
- GRAVADA AMB EL LOGO.
- PRESENTADA EN UNA CAPSA DE REGAL.
- FUNDA PROTECTORA EXCLUSIVA
- CARTERA, TARGETER, MONEDER

Retalla aquest anunci i porta'l a les nostres oficines de Manresa, c. Sant Antoni Maria Claret, 32, o al Quiosc Sant Domènec (Sobrerroca Centre), Muralla de Sant Domènec, 7